

המערער : **פורום דו קיום בנגב לשוויון אזרחי**
ע"י ב"כ עוה"ד דן יקיר ו/או אבנר פינצ'וק
ו/או עודד פלר ו/או שרון אברהם-ויס ו/או
גיל גן-מור ו/או עביר ג'ובראן דכוור ו/או
משכית בנדל ו/או טל חסין ו/או אן סוצ'יו
ו/או רגד ג'ראיסי ו/או רוני פלי ו/או סנא
אבן ברי ו/או ספיר סלוצקר עמראן
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
רח' נחלת בנימין 75, תל אביב 6515417
טל': 03-5608185 ; פקס : 03-5608165

- נ ג ד -

המשיבים : **1. ראש עיריית באר שבע, רוביק דנילוביץ'**
2. עיריית באר שבע
שניהם ע"י ב"כ לפידות, עורכי דין
רח' בן גוריון 2 (מגדל ב.ס.ר. 1), רמת גן
טל': 03-5033005 ; פקס : 03-5033553

סיכומי תשובה מטעם המערער

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 24.10.2018 מוגשים בזאת סיכומי תשובה מטעם
המערער.

הסיכומים יומצאו על ידי המערער למשיבים.

12 בדצמבר 2018

דן יקיר, עו"ד

ב"כ המערער

1. עניינו של ערעור זה איננו בדיני החוזים או בפרשנות של סעיפי חוזה, אלא בפועלה של רשות מקומית, שהיא רשות שלטונית, להגביל את חופש הביטוי בתחומה. למרבית הצער אין המשיבים מתייחדים בכך – בשנים האחרונות רבו הסכנות לחופש הביטוי בין היתר מצד רשויות מקומיות, שמבקשות להרחיק מתחומן כל נושא שמעורר מחלוקת או שנחזה כפוגע ברגשות הציבור (ראו, למשל, עת"ם (מרכז) 27556-5-17 **ארבל נ' ועד מקומי גן יאשיה** (פס"ד מיום 22.2.2018). השופט דנציגר התריע מפני תופעה זו אך לפני שנה וחצי באומרו :

"חופש הביטוי זוכה כיום למעמד איתן בחברה הישראלית, מעמד בכורה שניצב לצד הזכויות החשובות ביותר. מעמדו הנישא הוא פרי עמל קשה מאוד שהושקע לאורך השנים על-ידי אזרחיה של המדינה וכלל גופיה ומוסדותיה. עם זאת, לא לעולם חוסן. בזמנים אלו, אנו עדים לניסיונות חוזרים ונשנים לאתגר את מעמדו, וההקשרים הם יצירתיים ומגוונים: החל מחופש הביטוי בתחומי העיתונות והאומנות, עובר בחופש הביטוי באקדמיה, וכלה בחופש הביטוי במגרש הפוליטי. כל מקרה ראוי, כמובן, לבחינה משלו. עם זאת, חשוב לעמוד על כך, שבחלק ניכר מהמקרים - כמו במקרה דנן - הניסיון לכרסם בחופש הביטוי בא דווקא מצד השלטון. הדבר מטריד כשלעצמו, ובמיוחד כאשר הוא מופנה נגד קבוצות מיעוט או קבוצות שוליים בחברה, המבקשות לבקר את השלטון ואת מוסדותיו. כאן ראויה אמירה ברורה, כי ביקורת על המדינה ומוסדותיה היא חלק אינהרנטי והכרחי לשם קיומה של חברה דמוקרטית. השתקתה משולה לפגיעה בעמודי התווך של החברה הדמוקרטית. לפיכך, בייחוד בהקשרים אלו, יש לשמור מכל משמר על זכותו של האזרח הקטן להתבטא נגד השלטון."

עע"ם 4058/16 **עיריית גבעת שמואל נ' מכון אריק לפיוס סובלנות ושלו**
ע"ש אריה צבי פרנקנטל הי"ד (פס"ד מיום 26.6.2017).

2. המשיבים מבקשים לפרש בצמצום מירבי את מטרת ההקצאה ואת מטרות העמותה מצד אחד ולהרחיב עד בלי די את הסייג היחיד שהוטל על פעילות בנכס עירוני שהוקצה ללא תמורה (פעילות מפלגתית) מצד שני. וכך השתתפות של ח"כ בערב עיון מוקצה מחמת מיאוס והיא מייד צובעת את כל הפעילות בצבע שבא לקדם, כביכול, את פעילותה של מפלגה מסויימת.

3. המקלט הוא אמנם נכס בבעלות עירונית, אך אין הוא מבנה המזוהה עם הרשות המקומית, פעילות המערער לא נעשית בשם תושבי העיר דווקא, ואין חשש כלשהו שמאן זהו ייחס לעירייה את הדעות והעמדות, שמובעות באירועים מטעם המערער.

4. המשיבים אינם מתביישים להודות שלפני הוצאת מכתב השימוע העירייה ערכה מחקר ארכיאולוגי מקיף, חפרה, בלשה ומצאה את יומני הפעילות של המערער וכן פרסומים נוספים מטעמו. המשיבים מנו בסעיפים 166-169 לתגובה לעתירה פעולות מפעולות שונות שנמצאו במסגרת בדיקה מקיפה זו החל משנת 2007 ועד 2016. בעוד שלפי הודאתם של המשיבים מידע זה שימש בסיס להחלטה בדבר ביטול ההקצאה, העירייה לא טרחה להציג בפני המערער במסגרת הליך השימוע ולתת לו הזדמנות להגיב עליו. המערער התוודע אליו לראשונה בתגובה לעתירה.

5. למרות הסבריו המפורטים של המערער המשיבים ממשיכים לתאר באורח מסולף, מופרך וחסר בסיס את פעילויותיו של המערער כאילו הן כללו יום זיכרון לנכבה, התגרות בחיילים ויצירת פרובוקציות, קריאה להפרת חוק ועוד. לשפל המדרגה הם הגיעו בטענה בסעיף 17 לסיכומים כאילו קריאתו של המערער לערוך פעולות מחאה נגד הריסת מבנים בכפר אום אל חיראן "גרמה לתוצאות טרגיות שכללו שני הרוגים על רקע עימותים אלימים". המדובר בלשון הרע חמור במיוחד. בשל קוצר הזמן לא מוגשת בעניין זה בקשה נפרדת, ובית המשפט הנכבד יתבקש להורות על מחיקת משפט זה מסיכומי המשיבים.